

твойто сукно е много слабо; ако си направи човекът дреха, тя въедна недълъ ще излине; старай са изъ съща вълна да тъчешъ. За облачанието на войниците си, азъ са нуждая отъ здраво сукно. А защо да е лошо Съриковото? то е правено отъ вълна безъ изборъ, така щото то е здраво, топло и превъзходно за облекло на войниците. — Благодаря, господинъ Съриковъ, вървамъ, че ти ще са постараешь и по-добро отъ туй да направишъ.“

Подобно милостиво ободряване и насърдчаване възбудило въ Сърикова ревностно желание да угоди предобрия господаръ, и отъ тогава са трудилъ да осъвършенствува колкото е възможно повече както фабrikата тъй и сукното си.

Че монарха биль благодаренъ дъто са основали фабрики въ държавата му, туй можемъ да заключимъ и отъ същото негово писмо до княза Менишникова, писано въ последните дни на декемврий 1705 год.: „Сукно работятъ (същите негови думи) и работата много добре направъдва; Богъ помага; азъ си направихъ отъ същето туй сукно нови дрехи за празника“ (Рождество Христово).

* * *

Петъръ Великий често обичалъ да пътува по провинциите на държавата си; всъкога следъ завръщанието си, той непрѣмѣнно щѣль да споходи и да разгледа всичките фабрики въ Москва; той давалъ разни наставления на майсторите и притежателите и имъ забѣлѣжвалъ ако имало нѣщо за осъвършенствуване, за промѣнение и преправяние; поучавалъ тъкателя, сѣдалъ самъ на стана и ткающещъ показвалъ на роботниците всичките подробности и нужди въ искуството на тканието.

Единъ денъ, като разглеждалъ фабrikата на